

Evanjelium služby

Suspírium: „Milosť, milosrdenstvo, pokoj od Boha Otca a od Krista Ježiša, nášho Pána.“ (ITim 1,2b) Amen.

Pieseň: Žalm č. 32. 1. verš: „Blahoslavený, kto má odpustené...”

Pozdrav: „Hospodin, daj mi poznať svoje cesty! Nauč ma kráčať po твоjích chodníkoch! Veď ma svojou pravdou a vyučuj ma, lebo ty si Boh mojej spásy, na teba čakám deň čo deň. Pamätaj, Hospodin, na svoje zľutovanie a milosť, ktoré trvajú od vekov.“ (Iz 25,4-6) Amen.

Suma zákona: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe proroka Izaiáša v 43. kapitole v prvých troch veršoch nasledovne: „A teraz, takto hovorí Hospodin, tvoj stvoriteľ, Jákob, tvoj tvorca, Izrael: „Neboj sa, veď som ťa vykúpil. Zavolať som ťa po mene, ty si môj. Keď budeš prechádzať cez vody, budem s tebou, a keď cez rieky, nezaplavia ťa. Keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa a plameň ťa nespáli. Veď ja som Hospodin, tvoj Boh, Svätý Izraela, tvoj spasiteľ. Amen.“ (Iz 43, 1-3)

Pieseň: Chválospev č. 393.: „Svätý Bože, ja pred Tebou srdce otváram...”

Vzdych: „Hospodin je moja sila a môj štít. Moje srdce mu dôveruje. Dostalo sa mi pomoci a srdce mi zaplesalo.“ (Žalm 28,9) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Marka 14. kapitola 3-9. veršov: *„Keď bol Ježiš v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel za stolom, prišla žena s alabastrovou nádobou vzácneho voňavého oleja z pravého nardu. Rozbila alabaster a olej mu vyliala na hlavu. Niektorí namrzené šomrali: „Načo také plytvanie olejom? Veď tento voňavý olej sa mohol predáť za viac ako tristo denárov a peniaze sa mohli dať chudobným.“ A osopovali sa na ňu. Ale Ježiš povedal: „Nechajte ju! Prečo ju trápate? Veď mi urobila dobrý skutok. Chudobných predsa máte vždy medzi sebou. Keď im chcete robiť dobre, môžete to vždy urobiť. Ale mňa vždy nemáte. Urobila, čo mohla. Už vopred pomazala moje telo na pohreb. Amen, hovorím vám: Kdekoľvek po celom svete sa bude hlásať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“*

Modlitba

Nebeský Otče náš v mene Pána Ježiša Krista! Máme všetky dôvody, aby sme Ťa z celého srdca chválili, veď si nás obdaril tým najväčším darom – vykúpením a láskou, ktorá nás zachováva pre večný život skrze nášho Pána Ježiša Krista. Našu vďačnosť chceme predovšetkým vyjadriť Tebe tým, že Ti ponúkame naše srdcia

ako horiacu obeť vďaky. Aj keby sme cítili, že je to z našej strany dar nepatrnej hodnoty, ďakujeme Ti, že ho predsa láskavo prijímaš a vidíš v ňom veľký poklad. Áno, prinášame Ti samých seba – hriešnych –, čo Ty pre Krista prijímaš ako najkrajšiu bohoslužbu. Ďakujeme, že nám dávaš príležitosť prejaviť vďačnosť voči Tebe aj tým, že nám znovu a znovu staviaš do cesty ľudí, ktorí potrebujú pomoc a voči ktorým môžeme splatiť časť veľkého dlhu, ktorým sme zaviazaní Tebe. Daj nám vnímavé srdce, aby sme videli príležitosti a urobili to, čo je v našich silách. Nech takto prispievame k budovaniu Tvojho kráľovstva na tomto svete. Daruj nám živé a láskyplné slovo, evanjelium radostnú zvesť, ktorá podporuje naše pašijne obdobie rozvrstviť, pretvoriť, zanechať a prenechať všetky naše veci Tebe, lebo len Tebe patrí sláva teraz i naveky. Amen.

Pieseň: 340. chválospev: „Ježiš moje vykúpenie...”

Vzdych: „Hospodin! Milujem dom, v ktorom prebývaš, a miesto, kde je príbytok tvojej slávy. Ja však budem žiť bezúhonne. Vykúp ma a zmiluj sa nado mnou!“ (Ž 26,8.11) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 14. kapitola 9. verš: *„Amen, hovorím vám: Kdekoľvek po celom svete sa bude hlásať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“* **Toľko slov Písma Svätého**

Milí bratia a milé sestry,

vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Ježiš je v Betánii v dome malomocného Šimona. Pán si sadol k stolu. Prijatie sa uskutočnilo. Je už po umývaní nôh. Spoločenstvo, i toto stolové spoločenstvo, je tiež znakom odpúšťajúcej milosti. A vtedy vstupuje jedna bezmenná a beztitulná žena. Nevieme, odkiaľ prišla. Nevieme, akú minulosť má ani čo je za ňou, aká je jej prítomnosť. Nevieme, ako a kedy sa stretla s Ježišom. Vieme však, že v ruke má alabastrovú nádobu a v nej pravý, drahý olej z pravého nardu. Zastane pred Ježišom. Rozbije nádobu. Nekvapká. Neodmeriava. Všetko vyleje na Ježišovu hlavu. Je to obeť chvály a slávy. Symbolický čin – sám Ježiš hovorí: „Vopred pomazala moje telo na pohreb.“ Je to vyznanie viery vychádzajúce z hĺbky srdca. Čo je to za skutok? Vďačnosť? Vernosť? Oddanosť? Radosť z vykúpenia? Možno všetko spolu. Skutočne prekvapivé skutky vždy vychádzajú zvnútra. Sú spontánne. Nepozera sa okolo seba, jednoducho koná. Ju zaujíma iba Ježiš. Tento

čin sa zrodil z vernosti. Táto žena nekoná preto, aby na seba upozornila. Nechce ukázať na seba. Vyznáva Krista. Svojím skutkom vyvyšuje Ježiša Kráľom. Toto pomazanie je osobné vyznanie viery. Je požehnaným prejavom vďačnosti. Je neoblomnou dôverou zo srdca. Rozbila nádobu – tak ako možno aj ona sama bola zlomená – a tak ďakuje Ježišovi za usporiadaný život. Nič si nenechala. Nešporila z vlastným bohatstvom. Lebo kto spozná, že Ježiš je Mesiáš, ten už nepočíta.

„Môžu sa azda svadobní hostia na svadbe postiť v prítomnosti ženícha? Kým je ženích s nimi, nemôžu sa postiť.“ (porov. Mk 2,19) – pýtal sa raz Ježiš. Jeho prítomnosť nie je smútkom, ale radosťou. Jeho prítomnosť nie je nedostatkom, ale naplnením. Táto žena rozumie tomu, o čom svedčí apoštol Pavol: „Ježiš Kristus je Pán na slávu Boha Otca.“ (Flp 2,11)

Ale pôst tých, čo reptajú a počítajú, je iný. Niektorí sa pohoršujú. Olej bol drahý. Dal sa predať. Peniaze mohli rozdať chudobným. Z jednej strany sú to rozumné argumenty. Z druhej strany za nimi môže stáť sociálna citlivosť. Určuje ich ekonomická racionalita. Nieкто sa odvoláva na hodnotu. Nieкто na mzdu. Nieкто na chudobných. Nieкто na Ježiša. A Ježišova odpoveď nie je proti chudobným, iba potvrdzuje: áno, každý má svojím spôsobom pravdu, ale... Hovorí: „Chudobných vždy budete mať medzi sebou.“ To je správne, budete mať o nich postarané. Keď vstanete od tohto stola, môžete konať. Keď vyjdete z chrámu, môžete im slúžiť. Ale teraz ide o mňa.

Aké zvláštne: hostia pri stole nevenujú pozornosť tomu, čo Ježiš hovorí. V centre pozornosti stojí žena, zatiaľ čo Ježiš hovorí o svojom pohrebe. O tom, ktorého chcú povýšiť za kráľa, teraz počujeme, že sa pripravuje na vlastný pohreb. To je hĺbka evanjelia. Kristus zomiera za naše hriechy. Služba bezmennej a beztitulnej ženy zároveň stavia do stredu Ježišovu službu. On je ten, Ktorý zomiera. On je ten, Ktorý sa dáva a rozdáva za všetkých. On je pravá voňavá obeta pred Bohom. A predsa sa skutok tejto ženy zapisuje do evanjelia.

Aj dnes koľkí bezmenní slúžia po celom svete! Bez titulov v nemocniciach. Bez výučby v domovoch dôchodcov. Bez nárokov v domácej starostlivosti o rodinu. V záchranných misiách. Medzi bezdomovcami. V tichej a neviditeľnej vernosti. Nemajú meno, ale stoja za nimi skutky. Žijú a slúžia z ovocia Kristovej smrti. Majú účasť na Kristovom pomazaní. Priťahuje ich Ježiš Kristus, lebo On bol vyzdvihnutý. Sú spolupracovníkmi v službe Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych. A On „zomrel za všetkých, aby tí, čo žijú, nežili viac sebe.“ (IIK 5,15)

Čo urobila táto žena? Prijala Krista. Spoznala, že Ježiš je Mesiáš. A to nevyznala slovami či myšlienkami, ale celkovou odovzdanosťou. Odvážila sa postaviť pred spoločenstvo, ktoré Ježiša oslavovalo, a ona vyznala svedectvo srdca.

Vonia takto aj náš život, milí bratia a drahé sestry? V Šimonovom dome sa neudiala obeta býčkov, kôz, ale voňavá obeť – odovzdanie života. Otázka znie aj dnes: Vonia náš život? Je na nás cítiť vďačnosť voči Kristovej obety za náš život? Ako sa pozeráme na službu iných v tomto pašijnom období? Závistlivo? Kriticky? Alebo s radosťou?

Nie sme rovnakí v službe. Nieкто dáva potichu. Nieкто organizuje. Nieкто opatruje. Nieкто vyučuje. Nieкто sa modlí. Podstata však nie je forma. Podstatný je smer. Služba smerujúca k Bohu. Ježiš nechváli okázalosť. Kristus nepodporuje luxus. Ježiš nerobí rozdiely. Jednoducho zdôrazňuje: podstatou evanjelia je sebaobetujúca láska. Kto bol obdarovaný odpúšťajúcou milosťou, dostal nový život – a z tohto nového života všetko vracia späť ako dar.

Ako vydávam svedectvo o Ježišovi Kristovi, Vykupiteľovi, v tomto pôstnom období? Nie nevyhnutne veľkými slovami. Ale odovzdaným srdcom. Nie počítaním. Nie zadržiavaním. Ale ako voňavá obeta.

Lebo človek je stvorený pre lásku. Prvú lásku nemáme opustiť, ale žiť ju. A keď z lásky odpovedá na Jeho lásku, vtedy skutočne nachádza seba samého. Boh nás oslovuje. Otázka je vždy: ako odpovieme? „Boh je láska.“ (porov. 1Jn 4,16) – a to zjavil vo svojom Synovi. V Ježišovi Kristovi sa stalo viditeľným to, na čo je človek

stvorený: sebaobetujúca, verná, obetavá láska. Človek je teda stvorený pre lásku. Nieкто to vie. Nieкто na to zabúda.

Ako si vybavuješ svoje veci? Čo urobila táto žena? Otvorila oči tým, čo sedeli pri stole, že Ježiš je Mesiáš. Hlásateľ evanjelia. Ten, ktorý plne žije vnútorný a duchovný pôst. Zástanca života. Znamenie ukazujúce na svetlo. Jej voňavá obeta je službou. Jej voňavý olej nie je snahou upútať pozornosť, ale znakom vďačnej lásky.

Vonia tvoj život počas pôstu? Ži pravý pôst, o ktorom hovorí Ježiš: *„Keď sa postíte, netvárite sa zachmúrene ako pokrytci. Tí zanedbávajú svoj výzor, aby bolo ľuďom zjavné, že sa postia. Amen, hovorím vám: Oni už majú svoju odmenu. Keď sa však ty postíš, natri si hlavu olejom a tvár si umy, aby nie ľudia videli, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec, ktorý vidí aj to, čo je v skrytosti, ti odplatí.“* (Mt 6,16–18)

Namiesto pokrmovej obety, obety spoločenstva sa v Šimonovom dome prináša obeta za hriech v prípade jednotlivca v osobe bezmennej ženy. To je pôst, ktorý sa páči Bohu (porov. Iz 58). Čí pôst Ježiš zdôrazňuje? Ježiš nikoho nebráni, iba podčiarkuje, ako sa má hlásať evanjelium. Ako vydávam svedectvo o Ježišovi Kristovi, Vykupiteľovi? Amen.

Modlitba

Nebeský Otče, ďakujeme Ti za slovo, ktoré sme počuli. Ďakujeme Ti za príklad bezmennej ženy, ktorá bez počítania, bez zadržiavania, s celým srdcom priniesla Ježišovi voňavú obeť. Ďakujeme Ti za Ježiša Krista, ktorý sa dal za nás, ktorý zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych, aby sme nežili sebe, ale Jemu. Pane, uč nás takej láske, ktorá sa nepredvádza, ale sa odovzdáva. Oslobod' nás od reptania, od závisti, od chladného počítania. Daj, aby náš pôst nebol len vonkajším zvykom, ale tichým, úprimným návratom k Tebe. Daj, aby náš život voňal vďačnosťou. Aby bolo na nás cítiť, že patríme Kristovi. Aby sme vedeli slúžiť pokorne – či už potichu, alebo viditeľne – vždy s pohľadom upriameným na Teba. Pomôž nám znovu objaviť prvú a pravú lásku. Daj nám odvahu všetko Ti odovzdať – svoje radosti, svoje zlomenosti, svoju minulosť, prítomnosť aj budúcnosť. Nech je náš život voňavou obeťou na Tvoju slávu. Prosíme Ťa, Duchu Svätý, premieňaj naše srdcia, aby sme v tomto pôstnom čase rástli v dôvere, v

pokání i v radosti z vykúpenia. Nech v nás i skrze nás je oslávený Ježiš Kristus, náš Pán a Spasiteľ. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Ucti si Hospodina zo svojho majetku a z prvotín každej úrody.“ (Prís 3,9)

Požehnanie: „Potom už nie je ani Grék, ani Žid, ani obriezka, ani neobriezka, ani barbar, ani Skýt, ani otrok, ani slobodný, ale všetko a vo všetkých je Kristus.“ (Kol 3,11) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 354: „Ježiš je Pánom nad svetmi...”

Vincent Blažko: Otvor si Písmo

**Aj vtáča našlo si domov a lastovička hniezdo, kde odkladá si mlad'.
Blahoslavený človek, ktorý v Bohu nachádza silu. Žalm 84**

Vtáčatko moje malé, sedíš na konári

a tvojím perím vetrík povieva.

Trilkuješ k Božej chvále,

slnko na teba žiari

a v poli pre teba zrno dozrieva.

Len človek behom míňa

hodnoty Božích darov

a nevšíma si nebo nad sebou.

Často na neho číha

pár dravých zhubných spárov

a ponáhľa sa dravo za chlebom.

Ty oblak belavý,

plávaš pod modrým nebom

a občas dažďom ovlažuješ zem.

Len človek sebecký

sýty vydretým chlebom

fádne prežíva darovaný deň.

A predsa múdrosť Písma

učí osožne ho žiť.

i Jób precítil, že jeho koža

raz bude rozrušená,

pretrhnutá ako niť.

Však veril, že jeho telo

k životu vzbudí pravica Božia.